Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

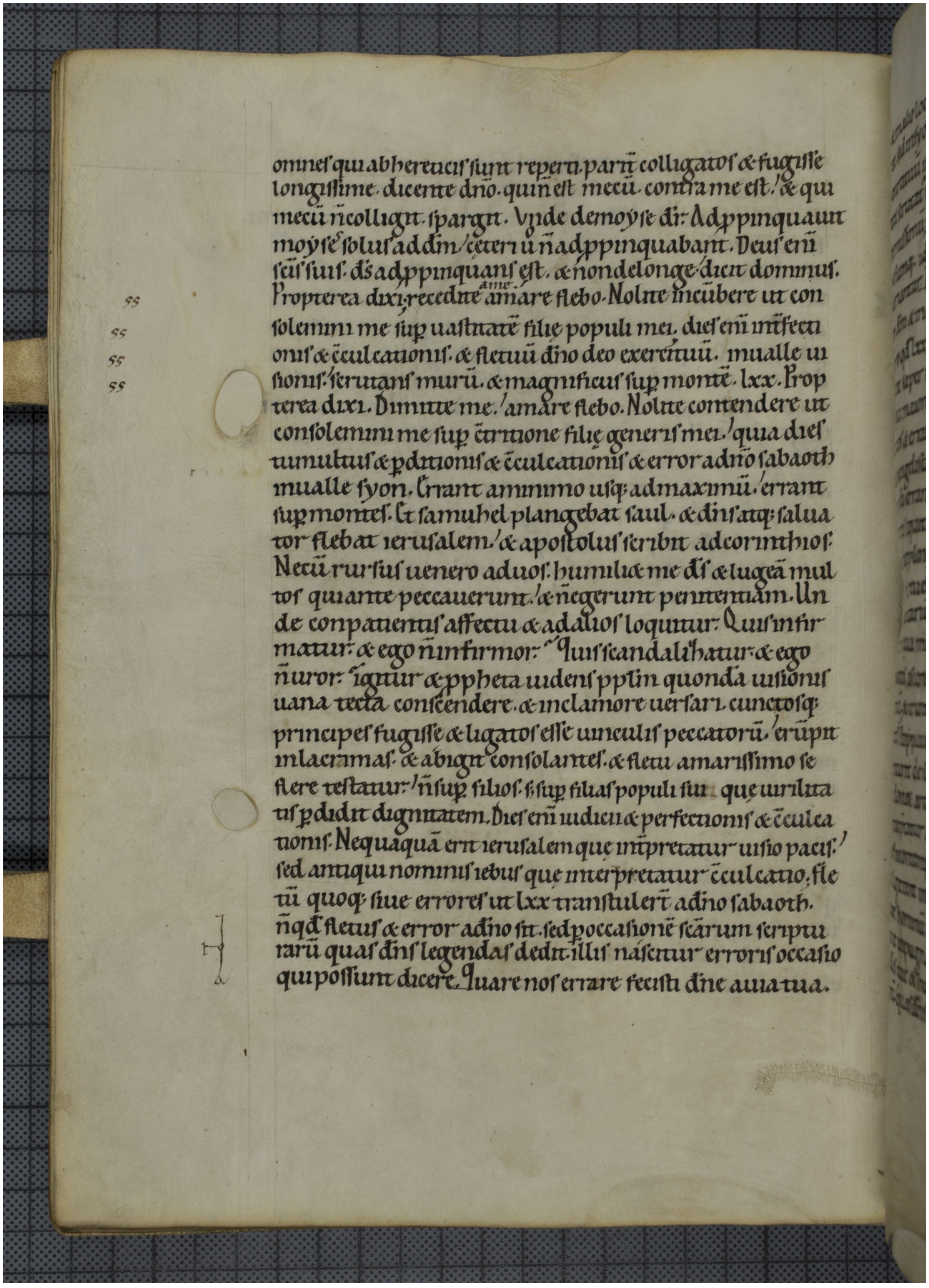

omnes qui abhereticis sunt reperti parti colligatos & fugisse
longissime. dicente dño. quis est mecu. contra me est. & qui
mecu non colligit. spargit. Vnde de moyse dr. Adpinquauit
moyses solus ad dm. ceteri u non adppinquabant. Deus enim
scis suis. ds adppinquans est. & non de longe dicit dominus.
Propterea dixi recedite a me amare flebo. Nolite incubere ut con
solemini me sup uastitate filie populi mei. dies enim interfec
tionis & conculcationis. & fletus dño deo exercituu. mualle u
sionis. seruans murum. & magnificus sup montes. lxx. Prop
terea dixi. Dimitte me. amare flebo. Nolite contendere ut
consolemini me sup contritione filie generis mei. qua dies
tumultus & pditionis & conculcationis & error adno sabaoth
mualle syon. Erant animo usq; admaximu. errant
sup montes. Et samuhel plangebat saul. & dns atq; salua
tor flebat ierusalem. & apostolus scribit adcorinthios.
Necu rursus uenero aduos. humiliet me ds & lugeam mul
tos qui ante peccauerunt. & non egerunt penitentiam. Un
de conpatiens affectu & ad alios loquitur. Quis infir
matur. & ego non infirmor. Quis scandalizatur. & ego
non uror. Igitur & ppheta uidens pplm quonda uisionis
uana recta conscendere. & inclamore uersari cunctosq;
principes fugisse & ligatos esse uinculis peccatoru. erupit
in lacrimas. & abigit consolantes. & fletu amarissimo se
flere testatur. non sup filios. sed sup filias populi sui que uirilita
tis pdidit dignitatem. Dies enim iudicii & perfectionis & conculca
tionis. Nequaqua erit ierusalem que interpretatur uisio pacis.
sed antiqui nominis rebus que interpretatur conculcatio. fle
tu quoq; siue erroris ut lxx transtulerunt adno sabaoth.
non qd fletus & error adno sit. sed occasione scarum scripturarum quas dns legendas dedit illis nascitur erroris occasio
qui possunt dicere. Quare nos errare fecisti dne a uia tua.